

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV FRA: Langebek, Jacob (1743-01-04)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV FRA: Langebek, Jacob (1743-01-04)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSKKE BOGHANDEL., s. 24. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000010.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

4. Januar 1743.

TIL NIELS ØSTERILD.¹

Høistærede Monsieur Østerild,

Begge Deres meget høflige og kiærkomne Breve af 2. Dec. og 1. Ianuar sidst afvigte har ieg gandske rigtig erholdet, og takker af Hiertet for Deres velmente og kiærlige Ønsker, men der hos reent ud bekiender, at ieg i ingen Maader har fortient den Taksigelse, som De behager at aflegge mig med. Gud give, ieg maatte blive saa lykkelig at kunde gjøre mig værdig til Deres Tak og oprigtige Hierte, det er, at ieg maatte finde Leilighed til at udvise nogen Tieneste imod Dem, som var Tak værd, da maae De være forsikret, at ingen Fliid eller Umag skulde spares, saavidt i mine ringe Ævne staaer, til at befordre Deres Velfærd. Af Conditioner har ieg ingen havt, som kunde være Dem tienlig eller behagelig: Men vær forvisset om, at ieg ikke skal forglemme, enten at bekymre mig der om, eller tilkiendegive Dem, om og naar ieg maatte have nogen, som De kunde skøtte om. Vel har en god Ven talet til mig om en Student til en Forpagter ude ved Calundborg: Men fordi det er saa langt fra Kiøbenhavn, Lønne ikkun liden, nemlig 20 Rdlr., og Børnene mange, sluttede ieg strax, at conditionen ikke vilde blive Dem anstændig, og lod den derfor uden videre Bekymring gaae bort. Hvad De ellers i Deres sidste gode Skrivelse behager at melde om vore Troppers og Flodens udrustelse, da er det vel sandt, at mand for nogen tiid siden var dermed i heftig Arbeid, men nu igien paa nogen tiid har alting været gandske stille; og Gud give os at sidde stille i den ønskelige Rolighed: Men skulde det igien yttre sig, at enten Skibe eller Landfolk skal ud, da maae De forlade Dem til, at ieg strax skal forhøre s. 25 mig om, hvad Vei andre tage, som søge at beforders enten til Skibs- eller Feldt-Præst, og ufortøvet lade Dennem det vide.

Imidlertid faaer De i alle ting at haabe til det bedste, og glæde Dem i den samme Trøst, som ieg og andre fattige Børn har, der maa slæbe og stræbe os igiennem Verden, nemlig Guds faderlige og forunderlige Forsyn for sine Troende, hvis Virkninger gandske vist ere os langt nærmere og større, end vi oftest troe eller tænke. For Resten veed ieg ikke bedre at ønske Dennem i dette Nye Aar og fremdeles, end Guds bestandige Varetægt og kraftige Velsignelse til aid Deres Foretagende, og til alt det, som i nogen Maade kand forfremme Deres Lyksalighed, hvornæst ieg med en hiertelig Hengivenhed stedse skal beflitte mig paa at være

Høistærede Monsieur Østerild
Deres
tjenstberedvilligste tiener og
oprigtige Ven.

Kiøbenhavn, d. 4. Ianuarii 1743.

à Raunstrup.